

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Рекламациі неопечатані від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, ■ в «Надслаймі» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Свято на Буковині.

Здаєсь, що не даром відзивають ся до нас Буковинці, бо хто-ж би, хто може, не відвідав гарної столиці зеленої Буковини при нагоді міжнародного, руского святкованя відродженя рідного, духового житя. Тому попри записки комітету, містимо на тім місці відозву его з нагоди того свята і програму святкового дня.

БРАТЯ РУСИНИ!

Сто літ минає, як вийшла у світ книжка, котрої завданє було дуже велике... Мала вона збудити у великім народі свідомість народної відрубности, винародовляючу ся інтелігенцію того народу, мала вона знов привести до того кореня, з котрого та інтелігенція вийшла, мала стати та книжка почином відродін літератури того-ж народу.

Книжкою тою — «Енеїда» Котляревського, що збудила руско-український нарід до нового житя.

100-літні роковини тої важної події припадають сего року, а нарід руский по всіх частях рускої землі святкує сі епохальні роковини.

І Буковинська Русь лагодить ся до святкованя сего ювілею, вибравши на то день третого грудня.

Той день, котрим хочемо звеличати памятку тої так важної події в житю нашого народу, повинен зібрати в Чернівцях всю свідому буковинську Русь, буковинський руский народ у всіх его верствах, руску інтелігенцію і руских хліборобів.

Той день має стати доказом, що ми

справді вже відродили ся, що чуємо ся Русинами до крови і кости, що любимо нашу батьківщину, нашу рідну мову, що чуємо ся добрими синами нашої Неньки Руси-України.

Той день — маємо оправдану надію — дасть доказ, що Русини всі чують ся за одно, що вони сильні і горді почутєм своєї народности. Сурдут і сердак не зробить різниці між Русинами, всі вони як одна велика родина являть ся в Чернівцях, щоб взяти участь в тім так великім, народнім святі...

То-ж Братя Русини! На день третого лат. грудня с. р., на Введеніє, приїзжайте до Чернівців, щоб взяти участь в сім народнім святі і своєю присутностию дайте доказ своєї народної зрілости.

Від комітету для звеличаня 100-літних роковин відродженя руско-української літератури.

Др. Стефан Смаль-Стоцкий. Денис Єремійчук. Попович Омелян. Пігуляк Єрофтей. Манастирский Омелян. Єх Лев. Др. Теодат Галіп. Юліян Кобилянський. Ганкевич Гр. Шпойнаровский Сергій. Черський Василь. Бриндзан Теофіль. Лев Турбацкий. Кобилянський Олександр. Іван Созанський. Йосиф Мицак. Гриць Токар.

ПРОГРАМА

святкового обходу 100-их роковин відродін руско-української літератури.

Дня 3-го грудня о годині 11-ій рано **Святочний ранок** в сали Музичного Товариства. Програма его:

- 1) Хор;
- 2) Повитанє гостей;

- 3) Відчит д-ра Стоцкого;
- 4) Хор.

О годині 3-ій пополудні **Святочне представленє театральне**. Програма его:

1) Великі роковини, прольоґ перед виставою «Наталки Полтавки», написаний Іваном Франком, віддеклямує п. Лев Лопатинський;

2) Увертура до «Наталки Полтавки» Лисенка;

3) Виставленє «Наталки Полтавки» в сали міського театру при ласкавій співучасті пані Лопатинської членами дружини руско-народного театру «Рускої Бесіди» у Львові;

4) Образ з живих осіб.

Підчас сего представленя буде грати музика 41-го полку.

О год. пів до осьмої вечер в сали Музичного Товариства **Святочний вечер**, а іменно концерт музики 41-го полку і спільна вечера з промовами представителів буковинської рускої громади.

На святочний ранок вступ буде лиш за безплатними білетами, по котрі просимо вже тепер зголошувати ся, щоби потім виминути непорозуміння. По білети треба зголошувати ся під низше поданою адресою і прислати заадресовану і офранковану коверту на висилку жаданого числа білетів.

Ціни місць в театрі такі: Льожа 6 зр.; фотель 1.20 зр.; крісло 1 зр.; крісло на балконі 50 кр.; партер 50 кр.; партер для студентів, селян, війскових 30 кр.; галерія 20 кр. По білети просимо зголошувати ся і прислати гроші під низше поданою адресою, бо дуже можливо, що в день самого свята білетів вже не

Пригоди в ніч під новий рік.

Новеля Генрика Чокого, перевід С. Єзерского.

I.

Завитав вечір під новий рік. Годинник відзвонив девяту. В сю хвилину відчинила Катерина, жінка нічного сторожа квартиру і висунула на двір голову. Спокійно падав сніг великими платками та червонів від світла, що виходило з вікон столичної улиці. Довго вже приглядалась вона, як люди весело улицею шастали ся, одні до ясно освітлених купецьких лавок та склепів на покупку новолітчини заходили, другі до кавярнь і винярнь, инші на вечерниці або у салі танців входили або звідтам вибігали, щоби серед забави та радощів старий рік з новим сполучити. Аж коли їй пару великих, студених платків снігу на ніс впали, дофнула голову, заперла квартиру та сказала до мужа: Богумилку, остань дома, нехай тебе на сю ніч Пилип виручить. На дворі сипле снігом, а сніг, як знаєш, не добрий на твої ноги. По улицях буде рух через цілу ніч. Каже ся, неначеб по всіх домах були танці та забава, видно много машкар, нашому Пилипови нині безпечно не вкучить ся.

Старий Богумил кивнув головою і рек: Дуже радо годжу ся на се, Катруско! Мій барометр, моя рана над коліном, віщував мені вже від двох днів, що веремя змінить ся. Слушна

річ, щоби син облегчив вітцєви службу, котру по моїй голові перейме в спадку.

Годить ся тут зазначити, що старий Богумил був перед роками вахмістром одного з королівських полків, аж поки його при здобутю неприятельского шанця, на котрім він в бою за вітчину перший станув, на каліку не пострілено. Його капітан, котрий вийшов на шанець, коли тойже вже здобули, одержав за таке богатырське діло на побовищу крест заслуги і посуненє в ранзі. Бідолаха вахмістер мусів сим вдоволитись, що вийшов звідтам живий як небудь з розтрісканою ногою. З милосердія дали йому посаду бакаляра, був бо чоловік розумний, що добре писав та радо читав книжки. Однак при поправі шкільництва відняли йому сю посаду, щоб нею молодого чоловіка наділити, котрий як небудь не вмів так добре читати, писати та числити, був покрестником одного з шкільних совітників. Скиненого Богумила поставили нічним сторожем і додали йому до помочі його сина Пилипа, що властиво виучив ся був огородництва.

З сего мало се невеличке хозяйство свій нужденний хліб. Але-ж Катерина була добра хозяйка, вельми запопадлива; надто старий Богумил справдешний філософ, що вмів і при малім бути щасливим. Пилип наняв ся був до огородника та заробляв собі насущний хліб до сита, а коли відносив замовлені цвєти до домів богачів, одержував гарні тринкалі. Був він собі вродливий, двацять шість літний молодець.

Знатні пані давали йому лише за його вродливе лице один грін більше чим другому, що не міг так гарного лица виказати.

Катерина була вже закинула на себе свій плащ, щоб сина з дому огородника покликати, коли сей як-раз ввійшов в кімнату.

«Таточку» — промовив Пилип, подавши вітцєви і матері руку, — падає сніг, а тобі сніговиця шкодить. Я тебе, коли хочеш, сеї ночі заступлю. Лягай же спати.

«Який ти добрий!» — промовив старий Богумил.

«Надто нагадав я собі, що завтра маємо новий рік», — мовив дальше Пилип. — «Я-б хотів завтра з вами обідати і зробити собі вигоду. Чи не ма в вас, матусю, печені?»

— Сеї власне не маю, — промовила Катерина, — але маю все такої півтора фунта волонини, бараболь на ярину і рижу з бобковим листєм на зупу. Прийди лише, Пилипе, завтра можемо пишно жити. Найде ся і пару фляшок пива. На слідуючий тиждень прийде знов новолітчина для нічних сторожів, коли її розділять, то зможемо ще сяко-так жити.

— Тим лутше для вас. А зашлатили ви вже за хату? — спитав Пилип.

Старий Богумил зітхнув.

Пилип положив на стіл гроші і рек: Ось вам тут двацять і два леви, які я заощадив. Я могу без них обійти ся. Прийміть їх від мене яко новолітчину. Так можемо всі троє весело і безжурно сей новий рік зачати. Дай лиш Го-

можна буде дістати, щоб не було отже за водів, кривдовань і жалів.

Вступ на сьвяточний вечер враз з вечерою (без напиків) 1 зр. 50 кр. Хто хоче в тім вечері взяти участь той мусить наперед зголосити ся, бо, щоб вечеру відповідно приладити, треба знати число учасників. Хто отже до пятниці т. е. 2-го грудня не зголосить своєї участі у сьвяточнім вечері і не пришле грошей, той у вечері участі взяти не може, бо се пошкодило би порядкови.

Всі оголошеня і гроші просимо посилати на адресу: **Михайло Івашко**, каснер «Рускої Каси» в Чернівцях, ул. Петровича ч. 2.

Ювілей цїсаря.

Вчера відбуло ся в радї державній надзвичайне засїданє. Мало лише одну точку порядку дневного: Зложеноє голду для цїсаря по причинї его 50-літнього правленя державою.

Президент др. Фуке отворив засїданє довшою промовою, в котрій перебіг коротко історію 50-літньої діяльності цїсаря, Франца Йосифа, на своїм високім а труднім становищу і закінчив тими словами:

Що-небудь і принїс сей довгий біг часу зі своїми різнородними перемїнами, наш лицарський монарха не захитав ся ніколи. Був він завжди подиву гідним приміром невгнутаго сповнюваня обовязків, безвзглядного відданя себе державі і народам, правдиво геройської витревалости у всяких відмінах житя.

Австрія завдячує свому цїсареві культурний розвій публичного житя, відомостей, штуки, літератури, торгівлі і промислу.

З подивом і любовю та з сердечною хвалою австрійські народи глядять тому на свого цїсаря ювілята і складають ему до стїп з чутем глибокого поважаня данину своєї найсердечнійшої подяки.

Відтак вїс президент трикратний оклик на честь цїсаря, який посла, що вислухали стоячо цілої бесїди, повторили з одушевленєм цілою грудію. Серед неумовкаючих, гучних оплесків палата уповажняє президію зложити цїсареві в день его ювілей желаня щастя і благословеня божого.

На тім покінчило ся засїданє.

В палатї панів відбуло ся так само вчера надзвичайне засїданє, присьвячене виключно ювілейній манїфестації в честь цїсаря. Президент палати панів кн. Віндїшгрец отворив засїданє такою промовою:

Висока палато! В дни 2-го грудня буде 50-та річниця памятного дня для нашої вітчизни, коли Г. Ц. М. найласкавіше пануючий цїсар і король наш вступив на престол своїх предків. Як всі верстви населеня, так певно і ся висока палата відчуває цілу вагу того дня і правдиву

споди его в добрім здоровлю та весело прожити. Бог буде і дальше о вас і мене старатись.

Катерині заблисли в очах слези, она поціловала сына.

Старий Богумил сказав: Пилипе, з тебе дійсно потїха та підпора нашої старости. Бог тобі заплатить. Не залишай і на дальше бути честним та твоїх родичів любити. Мовлю тобі, Божого благословенства тобі не хибне. З сим новим роком нич тобі більше не желаю, як щобсь був побожний та добрий. Се в твоїй власти. Тодї ти досить богатий. Тодї мати меш твоє небо в своїй совїсті.

Так вимовив старий Богумил, пішов та вписав сих двацять і два леви до великої домової книги і сказав: Що я на тебе вложив, колись був еще дітиною, ти уже майже все сплатив. Дотепер одержали ми і спожили з твоїх заощаджених грошей триста сімнаїцять левів.

Триста сімнаїцять левів! — покликкала вельми здивована Катерина. За сим звернула ся з спожалїнем до Пилипа і промовила: Найлучша дітинко, жаль менї тебе. Справдї, жаль менї тебе дуже. Коли-б ти був міг сі гроші для себе оцаджати та відкладати міг бись був купити

потребу сердець усіх нас, дати висказ при тій спосібности особливо своїм чувством непохитної вірности, почеси, повної любови і глибоко відчутю вдячности, що пронимають кожного Австрійця на згадку про свого цїсаря (оплески).

Великі і численні суть поступи на всіх полях людської творчости, сильна і увінчана лаврами вірного сповнюваня обовязків, повна щирого запалу для найвисшого вождя є наша величава армія (оплески). Могуче і наказуюче почесть чужосторонців є становишко держави а в єї мудрім володїтелю величає сьвіт сторожа мира (оплески).

В безнастаннім стараню о добро держави з батьківскою лагідністю і невгнутим поминенєм власної особи, справує Г. Ц. М. поручене ему з божої ласки перед пятьдесятьма літами правліне, і з подивом ми видїли Найяснійшого Пана, як зносить найболеснійші удари з тою силою духа, яку може дати тільки дійсно побожний ум і повне посьвяченя відданє себе великій справі (оплески).

Благаєм Всемогучого Бога, щоби нашого цїсаря і пана хоронив і удержував ще через довгі, довгі літа, щоби нагородив его труди щастєм і миром его народів, щоби зволив відвертати всякі терпїня від нашого тяжко досьвідченого цїсаря в дальшій дорозї его житя (оплески).

Висока палато! Сумна тїнь глибокої жалоби покрила сей день, на який ладили ся австрійські народи сьвяткувати ювілей складанем одушевлених голдів. Велич болю наказала занехати торжественні обходи і принятя — проте мушу ограничити ся предложенєм Вис. палатї слїдуючого внесеня:

Висока палата zvolить ухвалити: Поручаємо президію, щоби глибокої почести голд палати панів з нагоди скінченя пятьдесятого року правленя его цїсарської і апостольської Милости в відповідний спосіб зложила до стїп найвисшого престола.

Мої панове! Ви піднесли ся всі зі своїх місць, тому стверджаю одномисленне принятє внесеня (гучні оплески). Замикаю нинїшнє засїданє патріотичним окликом: Е. Ц. М. нашому улюбленому цїсареві і королеви многая літа! (Палата повторяє тричі сей оклик з одушевленєм).

Цїсарска амнестия, — як подає Praeger Abendblatt — постановляє, що з днем 2. грудня с. р. всім приналежним до війська королївств і країв, заступлених в радї державній, що з причини усуненя себе від обовязку служби находять ся у в'язниці, або додатково відбувають війскову службу, дарує ся решту кари. Так само дальше слїдство, кара, або передовженє військової служби дарує ся всім тим, над котрими зависла кара, а взгляднє продовженє служби з причини усуненя себе від обовязку ставленя ся, о стїлько впрочім, о скїлько ті двї категорїї не суть укарані, або також не мають підлягати карі за иньші проступки.

Що до другої категорїї, дарованє кари,

кусень землі на власність, розвести огород і з доброю Рузею звінчати ся. Але се не йде. Однак потїшай ся. Ми вже старі, не довго про се будеш мусів нам помагати.

— Мамо, — рек Пилип троха насупивши чоло — що ви не кажете? Я вже-ж то люблю Рузю як власне житє, але і сто Рузь посьвятив бим для тебе і вітца. На сїм сьвітї не мати-му вже більше родичів як вас, але коли вже коньче, так мати могу ще не одну Рузю, як небудь я з поміж тисяча Рузь не хотїв иньшої, як тільки Рузю Бітнерівну.

— Твоя правда Пилипе! — сказав старий. Любити і женити ся не єсть заслугою, але старим, убогим родичам помагати, се обовязком і заслугою. Себе самого посьвятити з своїми пристрастями і склонностями для щастя родичів, се дитинна вдяка. Се придбає тобі заплату Бога, се здїлає тя в серцю богатим.

— Коли би тільки — промовила Катерина — не був дївчинї час за довгий або не стала ся тобі віроломною. Бо-ж Рузя гарна дївка, се мусить признати ся. Вона вправдї убога, але женихів їй не хибне, бо честна і розумїє господарство.

— Не бїйте ся зовсім мамочко — одвітив

взглядно продовженя служби, наступить тільки під тим услївем, що в протягу року від оголошеня амнестїї піддадуть себе обовязкови ставленя ся до війська, взглядно до військової служби.

Такою самою амнестїю надїлить ся всіх приналежних до краввої оборони королївств і країв, заступлених в радї державній, що з причини не застосованя ся до розказу покликуючого до війскових вправ, взглядно дезерції сповненої через незастосованє ся до такого розказу, підлягають, або мають підлягати карі — однакож під услївем, що в протягу року від оголошеня сеї постанови, будуть просили о приминенє до них амнестїї і в разї коли оголошені за дезертерів, але ще не засуджені, зречуть ся шаржи, яку мають.

Вїсти політичні.

Будапешт успокоює ся поволи. На улицах було передвчера, правдоподобно через слоту, спокійнійше, нїж попередними днями. Полїция замкнула улицу Сандора, а сусїдні улиці і площі виглядали мов в часї облоги. Академічна молодїж заховувала ся спокійно, поки не показав ся повїз президента міністрів. Скоро его побачили, залуovalo сотками голосів: «Проч з ним! Проч з Банфім! Проч з гузарами Генціого!» Полїция почасті розїгнала демонстрантів, почасті загнала їх на подвірє політехніки. Будинок замнено, а студенти могли входити і виходити лише тісними бічними дверми. В полудне знов позаходили дрібнійші бучі між студентами і полїцією. Кїлька осіб арештовано, але незабаром назад випущено. Сенат політехніки відбув довірочне засїданє, а ухвали свої передасть міністрови просьвіти.

З вчерашного дня нема вже жадних вїстий про якісь демонстрації. Але опозиция в соїмі не перестає в своїй завзятїй борбї против правительства. В палатї послів при дальших розправах над індемнізаційним предложенєм заявляє пос. Цїхи в імени людового сторонництва, що оно має як найглубше недовірє до теперішнього правительства; желає собі, в інтересї обох половин держави, угоди, що зміцнила би велико-державне становишко монархїї і повагу пануючого дому, але відкидає індемнізаційне предложенє. Бесїдник ставить умотивованє внесенє на відкиненє того предложеня.

Пос. Годоси предкладає революційне внесенє, котре жадає, щоби палата звернула ся до корони з адресою, відшираючою індемнізаційне предложенє. Ся адреса має подрїбно навести всі надужитя виборчі і висказати бажанє, щоби корона усунула теперішній кабінет тому, що під тим правительством не може прийти до успокоєня краєвих відносин. Проект адреси підписали майже всі послы опозиційних сторонництв.

В Болгарїї видав сими днями невислїджений, тайний комітет відозву, в котрій домагає ся згладженя зі сьвіта князя Александра. Софійска полїция робить всякі стараня, щоби

Пилип. Рузю поприсягла менї сьвяточно, що не вийде за нікого як тільки за мене, се-ж вистає. Її стара не може рівнож менї нічого закинути. А коли-б я так міг нинї моє ремесло на свою руку вести та жінку вижити, я-б став завтра з Рузею під вінцем, я се знаю. В тім тільки біда, що стара Бітнериха нам заказує, так часто з собою бачити ся, як би ми сього бажали, мовить, що так не добре, але я міркую а Рузю так само, що нам обом з сим напевно добре. Ми про се умовили ся, що нинї точно о дванаїцятїй при головних дверях церкви св. Григорія з собою поговоримо. Рузю перебуде сей вечер Сильвестра в одній з своїх подруг, опїсля проведу її серед ночі до дому.

По сїй розмові вдарило на сусїдній вежі три чверти. Пилип взяв вартівницький плащ свого батька з теплої печи, на котрім его клопотлива Катерина була положила, вдяг його, взяв рїг і жерку а пожелавши родичам доброї ночі удав ся на свою стїйку.

Дальше буде.

викрити авторів революційної відозви. Кілька осіб вже увязнено. Говорять, що в гімназіях і на університеті розійшлося около 2.000 примірників тої відозви. Розкидувано її не тільки в Софії, але і по інших містах, так що діяльність комітету розширилася мабуть на цілий край. Декотрі днівники обвиняють уніоністів, котрих звуть болгарськими анархістами. Они то — пишуть — видавали свого часу в Турн-Северині відозви: «Дев'ятий серпня» і «Детронізація Александра І.»; они посілали кровю писані листи до кн. Клементини, а тепер, як видно, хотять дальше вести своє давнє ремесло. Стиль нової відозви подібний є до тамтих як капля води. Князь нехай вірить народови, котрий тамтих нічних лицарів відошле певно туди, куди їм належить ся.

НОВИНИ.

— **По руски непотрібно?** На днях отворено при Виділі красівім у Львові школу дорогових кондукторів. Отворено 33 місць, з котрих 15 є сполучені із стапендіями. До іспиту, що відбувся в днях 10. і 11. с. м., зголосилося 79 кандидатів, з котрих піддалися іспитови лише 61. Складав ся він з трьох частей: а) з проби письма з огляду на читкість і ортографію, б) з письмєнного іспиту з математики, в) з іспиту з геометрії при таблиці, — а то в обсягу відповідуючій науці математики і геометрії в перших трьох реальних класах. З видержавших іспит прийнято: а) до *технічно-дорогового бюра* яко кандидатів на посади кондукторів в краєвій службі дороговій з тимчасовою денною винагородою і з увільненням їх від ходження на декотрі виклади в школі дорогових кондукторів 5 учеників; — б) до *школи на власний кошт* прийнято 17 учеників. — Шкільний рік розпочав ся в середу 16-го с. м. по богослуженю в катедральнім костелі. Трилітній час науки під управою старшого інженера М. Свйтковського отвірає ся першою класою, в котрій будуть викладати: науку о дорогах, старший інженер Кінель; арифметику і алгебру, старший інженер Пінтовский; відомости природничі примінені, інж. Чайковский, технічний рисунок з каліграфією і знімками з вільної руки з натури, інженер Чайковский; мірництво, інженер Либанський; засади геометрії і геометричний рисунок, інж. Оржельский; будівляні матеріали, тесельство і мулярство, інж. Стружецкий; пляніметрию і стереометрию, інж. Ковалевский; язык польський проф. Бялокурский.

Все то прекрасно, наука вже відбуває ся, а виклади обіймають не лише славні «галицькі» дороги, але дороги і стежки, якими ходили старинні Єгиптяни, Асирійці, Фенікійяни, Греки і Римляне, та — як довідемо ся — о одній і то кардинальній річі призабув Виділ краєвий. Виклади відбувають ся в к л ю ч н о в з а з і ц і польскім. Чейже дорогові кондуктори, покінчивши фахові студії, не заберуть ся виключно в західну, польську часть краю, не поїдуть певно також до Конгресівки, ані до Познанщини, але будуть пильнувати доріг в краю рускім, серед населеня руского і будуть мати до діла лише з Русинами! Коли-ж необхідні зносини з руским населенем заставили нині польську інтелігенцію придбати собі конче знанє рускої мови, і в тій цілі заводять руску мову по польських гімназіях, на разі вправді яко предмет зглядно обовязковий, а на університетах і політехніці ось що не отворять ся спеціальні рускі лекторати, то лише всякі повітові т. зв. народом «посіпаки», слугачи рускому народови, мають на дальше цвенькати яззком польським! Чи ніс для табаки, чи табака для носа? Вже нам досить тої «ugledowości», пора щоби руска мова заняла принадлежне їй місце. Може польський язык бути в школі для дорогових кондукторів особним предметом, то передовсім належить ся се й язикови рускому. Дорогові кондуктори не призначені певно до відбудовуваня Польщі, але до будови доріг на Русі! Член Виділу, др. Дамян Савчак, яко патентований опозиційниками боритель за рускі права, завів в тій справі своїх прихильників тяжко...

— **Новий виділ товариства «Львівский Боян»**, вибраний на загальних зборах дня 18-го с. м., складає ся з отсих членів: проф. Володимир Шухевич, голова, — проф. Л. Огоновский, заступник голови, — адв. др. Ст. Федак, директент, — акад. О. Людкевич, заступник директента, — Г. Шухевичева, директентка, — надто виділові: проф. Філярет Колесса, Вас. Чума і тех. Р. Ганинчак; заступ. виділ. вибрано: Ост. Весоловского, Ст. Леонтовича і І. Тузяка. До контрольної комісії увійшли члени Бояна: Кузьмич, Сушко і Владичин.

— **Шефом красєвого правительства на Буковині** буде іменованій на ново посол на сойм краєвий Іван Лупул, а его заступником др. Йосиф Рот.

— **Комітет основателів «Красєвого Союзу кредитового»** просить нас оповістити, що по день 25-го падолиста с. р. приступило в члени Союзу 73 членів з 105 декларованими уділами на квоту 2,625 зр., на що вплатили готівкою 2,420 зр. 55 кр. — Хто має намір вступити ще в члени Союзу, нехай з огляду на близький вже речинець перших загальних зборів, надсилає чим скорше на адресу «Дністра» уділ і вписове.

— **Ювілей Котляревського на Буковині.** Дістаємо до поміщення отсе письмо: Братя Русини! Буковинські Русини лагодять ся дня 3-го грудня н. ст. святкувати велике наше сьвято народне — сотні роковини виходу в світ «Енеїди» Івана Котляревського і відродин нашої літератури. Не розсилаючи поодиноких запросин на се сьвято, запрошуємо сим всіх Русинів, галицьких і всі рускі товариства, щоб зволили також взяти участь в тім рускім сьвяті на землі буковинській. Чернівці дня 25. падолиста 1898. За комітет: *Др. Ст. Смал-Стоуркий*, голова; *Гриць Токар*, писар.

— **Читальню «Просьвіти» з щадницею і касою позичковою** отворено дня 13-го падолиста в Сухоставі, повіта гусятинського, заходом місцевого пароха о. Ілїрія Сіменовича і кількох громадян. По вечірні, котру відсьвівало чотирох сьвященників, удав ся нарід громадно до поблизької, хорошої прибраної хати, заповнивши її по береги. Звиш сотка людей осталась на дворі коло відчинених вікон. На вечер зложили ся промови економічно-просьвітного змісту, вокальній продукції селяньського хору з Кобиловолок та деклямації, виголошувані з одушевленням самими селянами. На зборах був також гостем др. Володимир Сіменович, котрий що йно приїхав з Америки для дальших студій в медицині по столицях Європи і загоствив до брата, місцевого пароха. Сказав до селян поучаючи річ о Америці, її культурі, звичаях та обичаях, заохочуючи наших селян до просьвіти, а передовсім до твореня спілок, бо лише тим нині Америка сильна. — До читальні приступило відразу 81 членів.

— **В Преображенській церкві у Львові** при «Народнім Домі» роботи ведуть ся дальше мимо спізненої осінної пори. Каменярі покінчили вже послідні роботи коло вхідної ризниці, котру заосмотрено гарними і міцними дверми; також декотрі вікна заосмотрено решітками. В середині церкви вже чисто, пісок і порохи випрятаю. Дзвони висять вже на вежи. Сего тиждня умонтують їх і відбуде ся пробне дзвоненє. — Посьвяченє Преображенської церкви мало відбути ся вже 2-го грудня сего року, але тепер управляючий совіт «Народного Дому» рішив відложити посьвяченє до весни слідуєчого року, а то для того, бо цісарска родина як і ціла держава тепер в жалобі по пок. цісаревій Єлисаветі, та й духовенство, котре дня 2-го грудня мало би взяти участь в посьвяченю церкви, буде заняте богослуженнями з причини 50-літнього цісарского ювілея.

— **Брандеса «Галичанин».** З нагоди побуту даньского ученого у Львові «Галичанин» закинув Полякам незнанє творів Брандеса, котрий вправді підхлїбив Полякам в своїй літературно-критичній студії п. з. «Польща», і то більше під впливом угощеня его Поляками в Варшаві, але ще передше в однім писаню дослїдив в творах Міцкевича те, що недавно др. Франко умотивував основно, — апотеозу зради. О сій елюкбратції «Галичанина» донесли сейчас Поляки Брандесови і він на однім з численних, устроєваних в его честь банкетів заперечив ирилюдно, мов то він коли небудь виразив ся в подібний спосіб о їх найбільшій поеті. Мимо сего «Галичанин» повторив своє твердження, навів часопис, де Брандес назвав Міцкевича поетом зради і до самого Брандеса відозвав ся доволі нечемними словами: «Ври, да міру знай!» Се спонукало Брандеса забрати сегоднє голос в «Słow-i polsk-im». Зазначивши, що о Міцкевичу в цілім своїм житю не виразив ся він ніколи инакше, як в книжці п. з. «Польща», та що за німецькі переклади з его, писаних виключно по даньски, розправ він не може відповідати, назвав даньський учений твердження «Галичанина» безстыдними і підступно брехливими і приложив до органу об'єдинителів его власні слова: «Ври, да знай міру!»

— **Дашиньский а поєдинок.** Підчас онодішного засіданя ради державної пос. Дашиньский ужив слів, котрими пос. гр. Дідушицкий чув ся лично обидженим. В наслідок сего післав він до Дашиньского послів: бар. Людвігсторфа і гр. Черніна, з домаганем поясненя або «гонорової сатисфакції». Дашиньский відмовив одного і другого і вирік єї слова: «Знаю гр. Дідушицкого яко доброго католика і хочу ошадити ему гріху, який сповнив би через поєдинок, а себе, яко соціального демократа, охоронити від дурниці».

— **Живі мумії.** Американки послідними літами чим раз громадїйше відвідують край Фараонів. Ексцентричні ті дами попали на оригінальний помисл: дають ся фотографувати яко мумії. Щоби получити таку фотографію, треба зладити собі спеціальне пудло, подібне до мумії і зачинити ся в нїм так, щоби тільки ли-

це було видко. Ся дивачна мода ширить ся між богатими Американками епідемічно.

— **Загадочний злочин.** Під Харковом найшли робітнички дня 13. с. м. о дві верстви від стації Винниково залїзниці киевско-воронїжскої тїло жєнщини, завішене на пали на однім з в'язів шпїї. В устах трупа стремів білет одної стації залїзниці перско-тюменської до Києва; в кишєни найдено 98 рублів. За виновниками загадочного злочину заряджено гляданя.

— **Катакомби у Львові.** Проф. Захарєвич предложив львівській громаді оригінальний і практичний помисл. Він хоче вибудувати під Личаківським кладовищем катакомби, в котрих в будучности гребано би померших мешканців Львова. Міський уряд будівничий виготовляє пляни в тій справі.

— **Електрика замість мила.** Американський інженер Микола Тесля зладив апарат, котрий має заступати в митю і в праню мило. До сего винайдєня дійшов він случайно. Коли одного дня працював в своїй лябораторії, замитив, що мідняний кльош дуже забруджений. В хвили получєня кльоша з т. з. електричним осцилятором повстав туман пороху, а відтак мідь заблєстїла як би вичищена найліпшою цюмадкою до чищеня металів. Апарат Теслі є дуже простий і займає мало місця. Коли приложити до него руку, зарисовану на шкірі олівцем, то пляма в одній хвили цезає. Голова електро-терапевтичного товариства в Буфальо др. Роберт Нюменс твердить, що крім взглядів практичних апарат Теслі може мати велику будучність в медицині. Винахідник доказує, що також кожду тканину можна буде очистити з бруду при помочи електричності. Особливо в шпиталях, де пере ся біле хорих на найрїзнійшє недуга, часом навіть заразливї, можна буде ужити електричності до праня, бо она убиває заразливї організми в тканині.

— **Зухвалі напастники.** Межи Соснівцем а Миловицями їхав перед кількома днями поїзд наладований вуглем. В тім почув кондуктор сигнал, щоби спинити поїзд. Коли поїзд станув, 25 злодіїв напало на людей, що були в поїзді і обрабували їх. Кількох зухвальців арештували вже російські власти.

— **Новий спосіб пересиланя грошей.** В Італії завєдено недавно кореспондєнційні карти для грошевих пересллок. На карті наліплює ся почтові марки в скількости відповідаючій дотичній грошевій квоті, а почта виплачує адресатови вартість наліплених марок. Та новість дуже практична, особливо як хто хоче послати дрібні гроші. Італїянці хвалять собі єї.

— **Заява.** В новинці «Руслана» з 23. б. м. жадує ся якийсь невдоволеній «Я» на новозаснованє руске товариство гімнастичне на Гернальєї, що его члени посилають до галицьких і відєньских Русинів карти для переписки з образками «підєвняків», себто, як дописуватель догадує ся, власними фотографіями. Коли-б хто бистроумний зволив догадувати ся по букві «Я», що сим невдоволеним єсьм я, то мушу заявити таке: сим щасливцем не єсьм я, бо — знаючи всю відєньську Русь — мушу знати і членів згаданого товариства (?) в оригіналі, тому не мали-б они потреби присилати мнї своїх образків, чи, як повідає невдоволеній дописуватель, фотографій... *Сильвестер Яричевський.*

— **Померли:** о. Лев Глібовицкий, парох в Тюдеві, дек. косівського, дня 17-го падолиста с. р. на удар серця, в 55-ім році жита, а 32-ім сьвященства; — Мечислав Барановский, директор ц. к. жєньської учительської семинарії у Львові, дня 25. с. м. в 47-ім році жита. Покійний був давнїйше професором в Станиславіві, опісля львівським інспектором окружним (для міста), а вкінци став директором в жєньській семинарії. Педагог першої міри, притім незвичайно правий характер і благородна душа. Лишив по собі так між учительством як і серед молодежи щирий жалє.

Телеграми.

Новий Санч, 26. падолиста. Сєло Стрєцівка ціле в огни. Великий бровар і фільварок Міка згоріли. Страшний вітер роздуває пожежу. Військо і сторожа пожарна вичерпана із сил з надмірної праці при гашєню.

Будапешт, 26. падолиста. На онодішній премієрі в театрі сьпівано куплєти, що відносили ся до послідних політичних подій. Публика оплескувала їх горячо і кричала: Проч з Банфім! Проч з Генцім! Акторам зроблено велику овацію.

Рим, 26. падолиста. Конгрєс противанархістичний відбув вчєра довгу нараду. Ухвали постановлено на разі задержати в тайні.

